

Het ware geluk

Dat het ware geluk bereikbaar is voor mens is iets wat hem kan troosten en ook kan bemoedigen. Maar wat geluk eigenlijk is, of waaruit het bestaat, is een kwestie van grote meningsverschillen onder de filosofen. De discussies en polemieken over dit onderwerp zijn legio. Varro, een belangrijk en wijs mens onder de Romeinen, meldt dat men in de boeken van de wijsgeren van zijn tijd honderdachtentachtig verschillende denkbeelden kon aantreffen over het 'hoogste geluk'. Sommigen schreven het aan het een toe, anderen aan iets anders. Feitelijk weten we op aarde niet precies wat het is en evenmin kunnen we er ons in de hemel een allesomvattend begrip van vormen. Anders zou het niet langer een toestand van gelukzaligheid zijn. Die is zo diep als de oceaan en zo hoog als de hemel. Het hoogste punt ervan is onbereikbaar; de grootste diepte ervan onpeilbaar.

Toch komt overduidelijk in de Schrift naar voren dat alle gelovigen volmaakt gezegend zijn. In dit leven bezitten zij een onvolledig en onvolkomen geluk, in de hemel zullen zij volkomen en volmaakt gelukkig zijn. God heeft hen uit een zondig leven geroepen tot een heilig leven,

en uit een ellendig leven tot een gezegend en gelukkig bestaan. 'Zalig en heilig is hij die deel heeft in de eerste opstanding' (Openb. 20:6). Niet de machtigen maar de godvruchtigen worden overal in de Heilige Schrift als zalig en heilig omschreven. Terwijl ondermaanse dingen een mens niet echt gelukkig kunnen maken, kan oprechte vroomheid dat wel. Het geringste kind van God is gelukkiger dan de machtigste vorst op aarde. Hij heeft veel voorrechten en zijn geluk is groter dan alle talen of boeken van de wereld kunnen beschrijven. Hoe groot zal zijn gelukzaligheid zijn als hij van dit leven scheidt, om de vreugden die voor hem zijn bereid in het Koninkrijk der hemelen te genieten! Zelfs al in dit leven is hij een kind van God, een broeder van Christus, een deelgenoot in de hemelse natuur en een erfgenaam van het Koninkrijk der hemelen.

Gelovigen dienen God in dit leven niet tevergeefs. Denken en doen zij iets wat dwaas is? Wie denkt dat er geen antwoord op die vraag bestaat? Welke winst is er in het dienen van God? De dienst van God is niet te vergelijken met de werken van de duisternis, die vruchteloos en nutteloos zijn. God zal Zijn volk geen enkele aardse zegen ontzeggen die hun eeuwige zegen niet in de weg staat. God zal hun die innerlijke zegeningen geven die veel meer echte vertroosting bieden dan alle aardse bezittingen van de goddelozen. Hun geluk zal duidelijke

lijker blijken uit een specifieke beschrijving van enkele van die heerlijke voorrechten die hun zijn toebedeeld. Aardsgezinde mensen hebben geen recht op die bijzondere zegeningen.

Een echte gelovige heeft voorname verwanten

Een echte gelovige heeft hogere en edelere verwanten dan wie ook ter wereld. Hij is de zoon van een Koning. Al zou hij arm zijn en maar weinig naam in de wereld hebben, toch schaamt God Zich niet voor hem om zijn God genoemd te worden (vgl. Hebr. 11:16). Christus noemt hem Zijn vriend (vgl. Joh. 15:15). Christus noemt hem Zijn broeder (vgl. Hebr. 2:11). Christus noemt hem Zijn moeder (Matth. 12:50). Hij is werkelijk de moeder van Christus, want Christus is in hem gevormd. 'Mijn kindkens, die ik wederom arbeid te baren, totdat Christus een gestalte in u krijge' (Gal. 4:19). De wedergeboorte verwekt Christus in de gelovigen. Hij ligt in de moederschoot van het hart. Het hart van de gelovige is de tempel van God en de schoot van Christus.

Een ware gelovige heeft God tot zijn deel

Een ware gelovige heeft God tot zijn deel. De gelovigen zijn Gods deel: 'Want des HEEREN deel is Zijn volk' (Deut. 32:9), en God is hun deel: 'De HEERE is het deel van mijn erve, zegt mijn ziel, daarom zal ik op Hem hopen' (vgl. Ps. 16:5; Klaagl. 3:24). De Heere, Die het

belangrijkste en allesomvattende Goed is, is van hen. Kan er een groter geluk door God beloofd en verleend worden? Is er een groter geluk dan het verlangen naar en genieten van God Zelf? 'Welgelukzalig is het volk, welks God de HEERE is' (Ps. 144:15).

Omdat God niemand had die meerder was om bij te zweren, zegt de apostel, zwoer Hij bij Zichzelf (vgl. Hebr. 6:13). En omdat God geen groter goed had om aan Zijn volk te geven, gaf Hij hun Zichzelf. Hij strooit en verspreidt bepaalde algemene werkingen onder alle schepselen. Maar aan de gelovigen schenkt Hij niet alleen van wat van Hem is, maar schenkt Hij Zichzelf. En wat een grote zegen is God! Schoonheid, geluk, genade, goedheid, eer, verhevenheid, heiligheid, leven, vrijheid, liefde, gunst, heerlijkheid, reinheid, vrede, volmaaktheid, oprechtheid, zoetheid; eeuwige heerlijke en onvoorstelbare zegeningen komen met Hem tot de gelovige zielen. God is algenoegzaam en als zij God hebben, hebben zij alles. In mensen woont alleen maar ijdelheid. Al het geluk van wat geschapen is, kan geen enkel mens gelukkig maken. Het schepsel is niet toereikend om mensen die voldoening te geven die ze zoeken. Het schepsel is een droogstaande bron, maar in God bestaat een algenoegzaamheid; in Hem is alle gelukzaligheid.